СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ДО ВСІХ ФІЛІЯ, ВІДДІЛІВ, ТОВАРИСТВ І УКР. РОБІТНИЧИХ ОРГАНІЗАЦИЙ В КАНАДІ.

Дорогі Товариші!

Оцими рядками хочу поговорити з Вами про Вашу робітничу ґазету, про її завдання перед Вами і Ваше перед нею. Не про фінансовий бік, не про матеріяльне поперття я буду говорити, а про те, яким способом досягти максімуму в тім, щоб робітнича ґазета була дійсно робітничою, а не ґазетою для робітників.

Робітничі ґазети всюди ріжняться від капіталістичних тим, що у них в далеко більшій степені пишуть самі робітники, тоді, як в капіталістичних, що звуть себе народними, пишуть одиниці-специ — самі вибранці і народ ніякої участи в тих ґазетах не бере. Отже ті ґазети буквально видаються і обслуговуються не народом, але самими спецами, тому вони не є народними, але тільки видаються для народу (на його власну шкоду).

Цілком инакше мається справа з робітничими ґазетами. Правда і робітники мусять мати при своїх ґазетах людей, що вели-б всю звязану роботу, але до робітничої ґазети має повне право писати про свої болі і горе кождий робітник і бідний фармер і тим самим робить ґазету своєю, загальною. Тому на дійсно робітничу ґазету не можна сказати, що вона видається для робітників, бо по перше: робітники удержують свою ґазету власними коштами, а по друге — співробітничаючи в ній, роблять її виразницею своєї волі і думки. Значить робітнича ґазета в протилежність капіталістичній, є ґазетою колективною.

Тепер лишається тільки питання: чи дана робітнича ґазета є колективною в повнім значінню того слова, чи тільки частинно? Я не помилюся, коли скажу, що тільки частинно.

Не тільки в капіталістичних країнах робітничі ґазети не є ще наскрізь колективними, але навіть в Радянських Републиках вони такими ще не є. Причина цему дуже ясна: загальне робітництво не є ще остільки розвинене всесторонно, не є ще остільки грамотне, щоби могло творити свою ґазету цілим колективом. Однак в Радянських Републиках зроблено вже великий крок в цім напрямі. Перше всего в кождій фабриці, в кождій інституції в Рад. Републиках, де працює більше число робітників, робітники мають свою "Стінну ґазету". В тій ґазеті пише кождий робітник даної фабрики і то пише про що хоче. Тою "Стінною ґазетою" робітник більше цікавиться, як урядовою або партійною. Чому? Дуже просто: бо та ґазета торкається найінтимніших сторін його життя і тому що він сам є її творцем, та ґазета є зеркалом цілого побуту робітника.

Загал робітництва як такий, не може брати участи в своїй партійній або профсоюзній ґазеті, що обслуговує широкі маси. Але в Рад. Републиках ті ґазети зближені до мас найбільше чим в инших країнах через своїх "робкорів" (робітничих кореспондентів). В Радрепубликах кожда партійна, профсоюзна і навіть урядова ґазета має по заводах, фабриках, робітничих кооперативах, партґуртках і в робітничих осередках взагалі своїх кореспондентів. Дана ґазета не посилає туди своїх кореспондентів, як це роблять буржуазні ґазети, але шукає їх між самими робітниками даної фабрики чи інституції, або пропонує самим робітникам призначити свого кореспондента. Иншими словами, ґазета хоче, щоби той кореспондент стало жив між робітниками, працював з ними, бо тільки тоді він може правдиво освітлювати всі події даної фабрики, місцевости і робітничого життя. Редакція даної ґазети устроює для таких робкорів кореспондентські курси, а час від часу відбуваються навіть цілі зїзди цих робкорів. І через тих робкорів ґазета є звязана з масами.

Пишу я це для Вас, товариші, не для інформації, але для того, щоби взяти це для себе як взірець, і бодай до певної міри поставити це у своїй організації.

Четверта сторінка "Українських Робітничих Вістей" — це зародок колективної робітничої праці в ґазеті. Не тільки капіталістична, але й не кожда робітнича ґазета може тим похвалитися. Однак ця сторінка ведеться ще хаотично, як і хаотичним є само писання наших дописувателів. Винити в тім треба всіх і... нікого, і не про минувшину треба говорити, а про будуччину. Четверту сторінку "У.Р.В." треба зробити голосом українського робітництва і бідного фармерства в Канаді! І не тільки четверту, а по можливости і трету. Однак при теперішнім способі писання це неможливо. Треба писання з провінцій до ґазети як слід упорядкувати. Для цего, там, де є робітничі і фармерські орґанізації, конечним є, щоби ті орґанізації, або їх заряди виділили з між себе робкора (робітничого кореспондента). Обовязком того робкора є: подавати до своєї ґазети стало про всю роботу, яка ведеться в орґанізації, про всі місцеві події, що мають загальне значіння, а найголовнійше про робітничий рух. Для цего треба виділити таких товаришів, що трохи ліпше грамотні, що хоч трохи знають граматику.

При цій нагоді зверну увагу, що серед товаришів і товаришок наших орґанізацій є досить гарні одиниці, що дуже добре можуть писати і влучно схоплювати життєві події, але, на жаль, вони чомусь найменше пишуть: раз, два на рік. Чому? лінивство, чи не певність себе? Чи може образа, коли редакція дещо виправить в їх дописі? Перші дві причині треба рішуче відкинути, а третьою не треба зраджуватися. Кожда редакція виправляє навіть і своїх, так би сказати заводових кореспондентів, коли уважає це конечним.

Зате часто і много пишуть товариші, які є дуже малограмотні. І відтак такі дописувачі сердяться, коли їх дописей не поміститься, або поміститься в скороченню, вибравши те, що має загальне значіння і вартість, а вичеркнуваши все злишне і нескладне. Не наша, товариші, вина в тім, що кождий робітник, що пише до ґазети, мусить бути перш всего хоч до певної міри грамотним.

Але, до діла!

Чи призначите ви, товариші, зі своєї місцевости сталого відповідного кореспондента, який дописував би до своєї ґазети? Скажіть, що так, бо це є у Вашім власнім і Вашої ґазети інтересі!

Повторяю, що той робкор має реґулярно дописувати до своєї ґазети про всі події зі своєї місцевости. Ми прекрасно знаємо, що є медика маса робітництва, що читає ґазету не від першої сторінки, але від четвертої. Гаразд! Нехай же не буде в Канаді і Злучених Державах ні одної місцевости, про яку не написалося-б на четвертій сторінці "Українських Робітничих Вістей"! Пишіть не тільки що робите Ви, що роблять инші робітники, але і що роблять наші вороги. Єсли мало буде четвертої сторінки то трета також буде для Ваших послуг.

Коли у Вашій місцевости буде визначений робкор, то це ще не значить, що приватні одиниці вже не повинні писати. Писати може кождий, хто має здібність і охоту, але призначений робкор повинен мати першенство, хіба лише той робкор не буде відповідати свому призначенню; тоді, даруйте, це буде вина тих, що його призначали.

Однак ні боятися, ні зраджуватися навіть першими невдачами не треба. Я вірю, що редакція від себе піде на зустріч цему ділу і зробить зі своєї сторони все можливе.

За Вами, товариші, не тільки слово, але й діло! Докажім, що "Українські Робітничі Вісти" видаються робітниками і для робітників в буквальнім значінню того слова!

Волинець.

Українська робітнича преса, це ознака сили і свідомости робітництва. Памятайте про Пресовий Фонд і відновлення передплати!

УВАГА! - ВЕҐРЕВІЛ І ОКОЛИЦЯ! - УВАГА!

НА БАЖАННЯ ДООКОЛИЧНИХ ТОВАРИШІВ ФАРМЕРІВ ВІДДІЛ УКР. РОБІТНИЧОГО ДОМУ В ВЕҐРЕВІЛ ВІДОГРАЄ ПОРАЗ ДРУГИЙ

В СЕРЕДУ, 5. ГРУДНЯ, В DOBBINS THEATRE

драматичний нарис в 5-ох відслонах п. н.:

НАГЛИЙ СУД В ГАЛИЧИНІ

В штуці представляється боротьба і траґічна смерть галицьких революціонерів товаришів Ст. Мельничука і Петра Шеремети розстріляних польською шляхтою дня 11. листопада 1922 року, та погибшого траґічною смертю тов. Ів. Цепка. Хто не бачив а хоче бачити як боролись галицькі революціонери за освободження Сх. Галичини з під панования польської шляхти і як по геройськи вмирали, той певно не пропустить нагоди цей раз, щоби побачити цю штуку, котра на загальне бажання граєтся другий раз в Вегревіл. Весь дохід з цего підприємства призначений на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей".

ПОЧАТОК О ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: ДЛЯ ДОРОСЛИХ 50 ц., ДЛЯ ДІТЕЙ 15 ц.

ДО НЕЗАМОЖНИХ ФАРМЕРІВ МОЄ СЛОВО.

Дромгелер, Алта.

Наближаються зїзди Стов. Укр. Роб. Дім: зїзд в Торонто, в Вінніпеґу, Саскатуні і Едмонтоні. По правді ці зїзди треба назвати робітничо-фармерськими, бо у них беруть участь делеґати як робітничих, так і фармерських орґанізацій, а також симпатики, що бажають добра для всіх працюючих.

На минувшім зїзді Зах. Окр. Комітету в Едмонтоні був і я присутний. І як свідок, як учасник бажаю поговорити тут про ці зїзди та про їх завдання.

Минувший зїзд в Едмонтоні — це був перший робітничо-фармерський зїзд в історії Алберти. На нім лице в лице стали і подали собі мозолисті руки робітники і фармері і сказали, що від нині між нами нема жадної незгоди, бо ми діти одної кляси і сини матері-праці. Від нині ні ті, що, звуть себе патріотами, ні інтеліґенти, ні ніякі політичні шубравці не убють клина між нами, не розєднають нас, чорноробів, в нашій спільній праці. Ми однаково є поневолені спільним ворогом-експльоататором.

Делеґат фармерів з Ланюк, Алта. сказав підчас концерту в Укр. Роб. Домі всім присутним, яких було около пятьсот: Товариші робітники і фармері! Я охочо віддам своє життя за волю всіх поневолених. Я не хочу жити лише для себе, я хочу жити для всіх. Товариші робітники! Ми, свідомі фармері, не є вашими ворогами, ми як робоча маса, творимо одно з вами тіло, але ділять нас на табори попи і чорносотенна преса. Ми, фармері є більше експльоатовані, чим ви робітники. Ми рік-річно засіваємо сотки, тисячі акрів землі, намолочуємо тисячі бушлів збіжжа, а рік-річно переживаємо весною тящий переднівок, чим колись в старім краю. Що весни ми купуємо муку на хліб за позичені гроші, або або від ночі і до ночі, і таки ніколи нічого не маємо. Коли псевдопатріоти називають нас "панове фармері", то нам смішно і болісно з того. Ім я скажу, що вони таким титулом нас більше не задурять. Не пани ми, але раби, що працюємо і своєю працею плекаємо панів-паразитів. Товариші робітники! Ваша ідея — наша ідея; ваша спільна орґанізаційна праця — наша праця; ви боритеся за добро всіх працюючих і ми будемо з Вами. Геть незгоду! Геть наших опікунів визискувачів! Хай жиє боротьба за знищення клясового поділу суспільства. Ми своїм, робітничо-фармерським органом визнаємо "Укр. Роб. Вісти". Хай жиють "Українські Робітничі Вісти", як найбільший провідник українських працюючих мас по цей бік океану!

Ці слова сказані фармером ще й до цего часу лунають коло мене і я не вірю, щоби ця промова стала забутою сотками слухачів. Я вірю, що її памятають всі ті, що її чули, так само як і я. До цих слів фармерського делеґата всім нам треба додати ще енерґічної праці, щоби ці слова перетворити в діло. Та на жаль, ще не всі працюючі маси прозріли, як між робітниками, так і між фармерами. Ось недавно читаю я допись в "Укр. Гол." фармера з Манітоби, де він радіє, що наша робітничо-фармерська ґазета попала під суд за допись таких-же умозлиденників, як і він сам, і каже, що то ще не кінець. Бідне ти двоноге сотворіння, коли ти радієш тому, що група долярохапних панків хоче знищити оборонця працюючих, що боронить чести кождого українського злидаря, а навіть тебе самого одурений панський попихачу. Ти певно радієш і тому, що польська шляхта в Галичині розстрілює та катує твоїх братів і сестер. Бо ті панки ще вчера кричали "слава" Петлюрі, що запродав Подьщі Галичину і ще нині сидить на хлібі польської шляхти. Бідний ти чоловіче, коли серед ясного дня заліз під дурного хату. Але день за днем все більше переконуються обдурені і обманені і шукають виходу з чорносотенного кола. І близько час, коли всі працюючі зрозуміють де їх місце і стануть разом до боротьби за насущний кусок хліба.

Читаю я дальше в "Укр. Гол.", що бувший ректор Свистун читає реферат про фармерське збіжжя та чому воно таніє. Чому? Дуже просто: великі баюри в Онтеріо і дорого коштує перевіз, а по друге — Росія забирає з України збіжжя і вивозить за границю, каже Свистун, і майже чуть не висловився, колиб ще раз був на Україні голод, тоді може фармерам в Канаді збіжжя подорозшало.

Шур, Майк! Ми всі ще тямимо, це було так недавно, ніби вчера, а я тоді саме колекту збирав на голодуючих і грішми і збіжжям. І пшениця тоді була майже в тій самій ціні що й тепер, а овес ще тащий. І нині Свистун, хлопський син, що видряпався на пана, чи на хама, верзе таке, що господи прости... тьфу. А ще недавно тому було говорив так завзято по революційному. Але тоді ще революції не було. О, до революції було багато революціонерів. А от прийшла революція і їхню "революційність" як язиком злизало.

Перечитавши в "Укр. Гол." про реферат Свистуна фармер скаже: гай, гай! коли то вже ті онтерійські озера повисихають... або коли то вже бог пошле голод в Росію і на Україну, то може тоді наша пшеничка подорозшала-б. Раз вам панська наука.

І знова я пригадую собі слова фармерського делеґата з Ланук на зїзді в Едмонтоні. Пригадую і думаю: коли то вже ти, товаришу фармере, і робітнику станеш разом до боротьби зі своїми експльоататорами і з тими, що тебе годують такою наукою. І віриться мені, що той час не далеко. Тільки конче треба на практиці перевести слова сказані тим делеґатом. Нам треба всім зорґанізуватися, треба разом злучити свої сили. Для цего треба освідомити свого сусіда, брата, товариша по праці. Треба поширити свою літературу, забезпечити матеріяльно свій орган "Укр. Роб. Вісти" і заставити себе та заохотити своїх читачів до читання, до самоосвіти. Бо лише шляхом самоосвідомлювання ми дійдемо до переконання, що тільки в злуці виборемо собі кращу долю. Від 1917 року наше робітництво і фармерство зробило великий крок вперед в культурній і орґанізаційній галузях. Одні робітничі і фармерські доми сягають трох десяток. А хто це зробив єсли не орґанізація? Он панки також кричали, будували, зїзди скликали і в результаті "капітуляція". А те, що ще не скапітулювало, то є на передодні. Попередно скликали зїзди "просвітні", потім "релігійно-просвітні", а тепер вже "просвітно-економічний конґрес". Що року змінюють назви. Чому? Бо хто був на однім, той на другий такий самий зїзд не поїде. Отож вони побачили, що минувші зїзди світили пустими салями, цего року придумали нову назву. А під тою назвою ховаються ті самі побожно-асирійські птички, що ні сіють, ні оруть, тільки готове в бідних фармерів беруть. На попередні зїзди заманювали людей іменами "героя" Січинського, потім др. Семеновича, потім Назарука а цего року кажуть до фармерів: їдьте до нас на зїзд, бо у Вінніпеґу буде співати Кошицева капеля. Чим небудь, аби накрутити на своє.

Товариші фармері! Я знаю вас і Ви знаєте мене, бо перебував я у Ваших околицях через довший час і мав нагоду придивитися Вашому горю. Продавав я Вам нераз ґазету і журнали, а часами і даром давав. Були часи, що сміялися з мене і називали червоним аґентом, але я не ображався на Ваш сміх, а принимав Ваші слова докору на карб Вашої несвідомости. Це-ж зовсім нічого в порівнанню з тим, що несвідомі люде камінями убивали тих, що боролися за них. Отже до Вас я кличу: коли Ви перестанете вірити тим, що обманюють Вас в білий день? Ніхто з свідомих робітників не буде памятати Вам докорів, наколи Ви поступите так, як казав Ваш товариш по праці делеґат на зїзд в Едмонтоні, що слова його я навів на початку цеї дописі. Мені хочеться крикнути до Вас, щоб всі, всі Ви мене почули: Товариші! Нас давить за горло рука гнобителя-спекулянта, що бажає легкої наживи з наших трудів. І всі ми як оден повинні розпростори наші мозолисті руки, усунути з дороги нашого ворога і відітхнути свобідніще. Ну-ж мо до орґанізації, товариші! Передові робітники і фармері прочистили нам шлях до неї. Історія працює за нас, але ми повинні цю працю приспішити. Підвалини старого ладу трухлявіють і ніхто не всилі їх вдержати. А підвалини під орґанізацією працюючих міцні і від удару наших ворогів вони щораз міцніщають. Українські робітники в Канаді показали, що вони уміють творити свою орґанізацію. Вони уміли поставити на ноги свою пресу і нам остається тільки дальше її зміцнювати і поширювати.

Але мало того. До цего часу поміч своїй пресі давали переважно робітники і їх орґанізації. А фармері йшли но заду. Але від нині цего не повинно бути. Ви, товариші фармері, бідні, але робітники також не богатші від Вас. Правда наша ґазета менше пише про фармерські справи, як про робітничі справи. Але в цім знова таки Ваша вина. Пишіть самі про свої болючі справи до своєї ґазети. Помагаючи ґазеті фінансово, домагайтесь від неї, щоби вона більше присвячувала друкованого слова фармерським питанням. Станьте всі передплатниками своєї ґазети, а тоді вона, побачивши що Ви дійсно цікавитеся, буде більше писати для Вас. Це-ж ясно, як божий день, що за чиї гроші ґазета видається, тому вона і служить. Кінчаю і вірю, що мій поклик до Вас не останеться пустим звуком, але в слідуючих числах "Українських Робітничих Вістей" почую Ваш відгук.

На цім місци складаю щирий привіт прибувшому на канадійську землю нашому молодому письменникови т. Ірчанови і вірю, що всі товариші поспішать йому з привітами.

Освідомляйте, товариші, несвідомих, орґанізуйте — незорґанізованих.

З товариським привітом,

І. Соколов.

Торолд, Онт.

Звіт з дальшої збірки на поміч хорій т-ці С. Терентяк: відділ У.С. Р.П.К. в Торонто $6.45. Однак що т-ка Терентяк чується тепер здоровшою, то цю збірку з Торонто вона звернула на сплату довгу Укр. Роб. Дому в Торолд. Комітет помочі хорій товаришці складає сердечну подяку всім жертводавцям, що не лишили безрадною своєї товаришки в її прикрім положенню. Хоч сама вона находиться в тяжкім положенню, але почувши себе здоровшою, сейчас-же звертає зібрану для неї збірку на Укр. Роб. Дім, бо знає, що ця робітнича інституція також потребує помочі. Це свідчить про свідомість товаришки. Разом з цим комітет проголошує, що дальша збірка помочі висше згаданій таваришці вже закінчена.

Члени комітету: В. Дерій, С. Срільчук, І. Унґурян.

(Печатка товариства.)

ЧИТАЧІ ПРО СВОЮ ҐАЗЕТУ.

Ню Вестмінстер, Б. К. — Товаришу Редактор! Дякую за часопис "У.Р.В." і за те, що стримали для мене посилки. Скорше не міг післати грошей на відновлення передплати, бо біда бідному робітникові та ще й фамілійному. Тяжко на ті зелені папірці. Посилаю $2.00 і здоровлю щиро,

Г. Нідзельський.

Футгилс, Алта. — Товаришу Редакторе! Даруйте, що я не сповнив свого обовязку скорше, бо як всі робітники так і я скитався з місця на місце, щоби найти працю, бо треба жити. Тяжкі часи, велика дорожнеча потрібних средств до життя. Посилаю Вам $15.00 на передплату, пресовий і оборончий фонд та на книжки. Хай жиє наша преса!

В. П. Никифоряк.

Ес Крік, Онт. — Товариші! Посилаю Вам $3.00 на пресовий фонд "У.Р.В." як мій одноденний заробіток. Бажаю нашій пресі якнайкращих успіхів й остаюсь з тов. привітом,

І. Петращук.

Вейн, Алта. — Дорогий Товаришу Редактор! Посилаю Вам $18.00, що прошу розділити: $8.00 на Рев. Фонд в Сх. Галичині з розпродажі ґузиків (50 ц. жертвував т. Л. Томашевський), $4.00 на передплату, $1.00 на пресовий фонд, $1.00 на оборончий фонд, $2.00 від нового передплатника, $1.00 на сплату довгу У.Р.Д. і $1.00 з розпродажі "Т.П." Бажаю з цілого серця розвитку нашій пресі і організації.

П. Довганюк.

Мус Джо, Саск. — Товаришу Редактор! Придержуючись ухвал Зїзду Стов. У.Р.Д., щоби кождий член придбав принаймні одного передплатника для нашого органу "У. Р. В.", я сповняю свій обовязок і посилаю $4.00 для нового читача, мойого товариша сусіда. Взиваю всіх членів Стоваришення піти моїм слідом, а певно наш часопис побільшивши свою циркуляцію, буде більше запевнений щодо матеріяльного істнування, а нові читачі просвітяться в клясовому дусі.

І. Мідак.

Монтреал, Кве. — Дорогий Товаришу Редактор! Я дістав від Тов-а ім. П. Шеремети лісту ч. 748 на збирання передплати. Цим разом посилаю Вам $10.00 від чотирох нових передплатників. На будуче постараюсь зібрати більше.

Є. Загарійчук.

Венкувер, Б. К. — Товаришу Редактор! Посилаю Вам $2.00 на ті кошта, які маємо заплатити українським патріотам, які всіми силами стараються закопати наш часопис "У.Р.В.". Але вони цего не діждуться. Прийде час, що з їх породи не лишиться нічого навіть на насіння, а робітнича кляса буде жити і розвиватися вічно.

Никола Аврам.

Дітройт, Міш. — Товариші! Посилаю Вам $5.00 на оборончий фонд "У.Р.В." і кличу всіх товаришів прийти на поміч одинокій українській робітничій ґазеті в Канаді. Хай кождий робітник тільки подумає, що було-б тоді, як би робітники випустили з своїх рук меч — "Укр. Роб. Вісти", як тоді чорносотенна банда гуляла-б до схочу по головах укр. робітників. Товариші! Покажім ділом, що ми чорнороби зуміємо постояти в обороні свого дорогого часопису "У.Р.В.". Покажім ворогам нашим, що не вони на нашім, а ми на їх гробі будемо танцювати. Здоровлю всіх канадійських товаришів.

Михайдо Хить.

Флінт, Міш. — Дорогі Товариші! Даруйте, що я не поспішив скорше з помочею нашій пресі. Тепер посилаю Вам $4.00 на передплату, $5.00 на пресовий фонд "У.Р.В." і $1.50 на передплату та $1.00 на пресовий фонд "Голосу Праці". Хай розцвітає наша преса!

М. Єремійчук.

Медісін Гет, Алта. — Товаришу Редактор! Посилаю Вам $4.00 на передплату "У.Р.В." і при нагоді хочу зложити признання свідомим робітникам і робітницям членам Стов. У.Р.Д. за їх щиру працю в користь робітничої кляси. А про ворогів нашої кляси і клясових наших орґанізацій та їх оружя темнячків, нема що говорити, бо вони все будуть віддати на наші орґанізації і на нашу пресу. Але ми завсігди станемо в обороні нашої преси і доки нас наші ноги носять, будемо відбивати ворожі атаки і спомогати нашу пресу. Так сама будемо звертати більше увагу на поширення нашої преси між робітництвом, яке відноситься байдужно до своїх клясових інтересів. Хай всі читають і то свою робітничу пресу, бо хто читає — той знає.

М. Федина.

Мідлендвейл, Алта. — Товаришу Редактор! Посилаю Вам $4.00 на передплату, $3.00 на пресовий фонд "У.Р.В.", а $1.00 на покриття судових коштів нашого часопису. Бажаю Вам великого успіху в листопадовій кампанії.

А. Павлюк.

Товаришу! Кілько придбав Ти в цім місяци нових читачів своїй пресі?

ЗБІРКА НА СПЛАТУ ДОВГУ У.Р.Д. В ВІННІПЕҐУ.

Крейтон Майн, Онт.

До Екз. Ком. Стов. У.Р.Д.
у Вінніпеґу.

Дорогі Товариші!

Разом з цим листом посилаю Вам $30.00 на сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпеґу. Жертви я збирав на лісту ч. 3 разом з тов. Коржем. Імена жертводавців є слідуючі:

В. Левицький	$10.00
Д. Корж	5.00
Н. Рихло	5.00
П. Гнатюк	2.00
Ів. Еленюк	2.00
М. Попович	1.00
І. Воєвідка	1.00
С. Іванюк	1.00
С. Голик	1.00
М. Борайко	1.00
Ф. Філіпов	.50
П. Каспер	.50
Разом	$30.00

Всім товаришам жертводавцям складаю в імени Стов. У.Р.Д. сердечну подяку і закликаю инших товаришів, щоби як найскорше поспішили з жертвами, аби вже раз кинути об землю тим довгом, котрий тяжить на У.Р.Д. в Вінніпеґу. Хай живе Стов. У.Р.Д.!

З товариським привітом,

В. Левицький,
Д. Корж.

Вінніпеґ, Ман.

Йосиф Назаркевич	$1.00

БІБЛІОТЕКА "НОВИЙ СВІТ"

Ще нині замовляйте і ширіть!

Шлях до влади	.50
Царська Росія і укр. справа	.50
Селянство і соціялдемократія	.50
Рай і Поступ	.40
Нарис передісторичних подій	.40
Міжнародний соц. і роб. рух	.40
Про старі часи на Україні	.40
Фікція нації і наш независимости	.35
Ілюстрована Роб. Читанка ч. III.	.25
Фабрич. розговори про економію	.25
Боги	.25
Світова революція	.25
Тези III. Конгресу Комінтерна	.25
Капіталізм і робітництво в Індії	.25
Що таке поступ?	.25
Початки укр. соціял. в Галичині	.20
Як повстав світ? і Старий Завіт	.20
Маркс про дикт. пролетаріяту	.20
Жовнірські оповідання	.20
Роскази про сили природи, часть I.	.20
Земля обітована	.20
Перший Буквар Комуніста	.15
Розбийте кайдани	.15
Про походжене людини	.15
Робітнича Читанка, часть I.	.15
Соціялізм а релігія	.15
Розмова про фізику	.15
Основні засади комунізму	.15
Комунізм і кооперація	.15
Двоногий	.15
Розвиток соц. від утопії до науки	.15
Введене в національну економію	.15
Роскази про сили природи, ч. II.	.10
Біля машини	.10
Революційні пісні	.10
Боротьба за істноване	.10
Відокремленне Галичини	.10
Червоний Кобзар, найкрасші пісні	.10
Робітнича Читанка, часть II.	.10
Біблія Капіталіста	.10
Жінка і соціяльне питане	.10
Інквізиційні суди, з 11 образками	.10
З історії соціялізму	.10
Чому позичали віру	.10
Хто такі комуністи	.10
Про правдиву і неправдиву віру	.10
Жителі Марса	.10
Диктатура пролетаріяту	.05
Хто такі комуністи	.05
Важне питане	.05
Золото і нужда в Америці	.05
Горе трупів і море крови та сліз	.05
Церква і радянська власть	.05
Межи людиною і машиною	.05
Нова політика Совітської Росії	.05
На чиїм боці справедливість	.05
Фармер і робітник	.05
Віра і громадські справи	.05
Боротьба о сонце	.03
Прекрасно ілюстровані календарі "Новий Світ" з 1917-18 рр. містять нове календаріюм зі споминами славних людий і найважнійші дати історичних подій. Завсігди важні по	.30

Замовляйте ще нині і сійте зерно нової науки, яка є найлішим лікарством на знищене закоріненої народної темноти.

Товариствам і кольпортерам великий опуст.

Много більших і менших книжок в осібнім списі.

Пишіть на адресу:

Nowyj Swit
Box 1092, Montreal, Que.

ЧИТАЙТЕ! — ЧИТАЙТЕ!

УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТИ

Одинокий часопис в Злучених Державах, який в дійсности заступає інтереси працюючого люду. Виходить кождого дня окрім неділь.

Обовязком кождого українського робітника є стати передплатником цього часопису. В нім ви знайдете цікаві вісти з цілого світа, як також політично наукові статті, розвідки, дописи і т. п.

Передплата на рік $7.00.

Пишіть сейчас на слідуючу адресу:

UKRAINIAN DAILY NEWS
502 East 11th Street
New York, N. Y.

ДРАМА! — — ДРАМА!

Подається до відома всім любителям театральних вистав, що в суботу, дня 1-го грудня, ц. р. відограється в Укр. Роб. Домі в Іст Килдонан дуже гарну драму в 5-ох діях п. з.:

"ПОВЕРНУВ З СИБІРУ"

Драма представляє образець з сільського життя на Україні. Заздрість сільського парубчака Дмитра ізза дівчини красавиці доходить до тої міри, що він забуваючи на бувші довголітні приятельські відносини зглядом свого товариша Степана, який був любий згаданої красавиці, причиняється до заслання його на Сибір. По кількох роках Степан втікає з Сибіру до дому і переховується якийсь час перед властями. Кінець кінців драма закінчується дуже траґічно — дівчина красавиця топить Дмитра в керниці на своїм подвірю, відтак біжить до Степана, котрий, попавши вже в руки сільських урядників, пробиває себе ножем. Дівчина з роспуки хапає за ніж, щоб покінчити з собою, однак ніж виривають її з рук.

Приходіть на це представлення громадно а не пожалуєте. — Куртина підноситься о год. 8. 30 вечером.

Ціна тикетів по 35 центів.

Повідомляєтся всіх членів відділу У.Р.Д. в Іст Килдонан, що місячні збори відбудуться в неділю 2. грудня о год. 1.30 по полудни.

Всі члени обовязково повинні явитись на час.

Заряд.

ПОШУКУЮ свого сина Федя Вовчара з села Озеран, повіт Борщів, Галичина. Через сім літ не маю від него ніякої вістки. Має перебувати в Венкувер. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься на низше подану адресу. За подання його адреси дам $5.00 нагороди.

Jakiw Wowchar
409 Stella Ave.,
(97) Winnipeg, Man.

ПОШУКУЮ свого вуйка Михайла Фроляка (сина Юркового) з села Карлова, повіт Снятин, Галичина. Має перебувати десь в Торонто або Гемилтоні. Маю дуже важні листи для него з старого краю. Хто про него знав би або він сам хай зголоситься до:

Petro Bandurka
Ukr. Labor Temple,
Cor. Pritchard & McGregor Str.,
Winnipeg, Man. (97)

ПОШУКУЮ у важній справі товариша Стефана Плешкань з села Будилова, повіт Снятин, Галичина. Перше перебував у Порт Артур, Онт. Хто-б про него знав або він сам хай зголоситься на понищу адресу:

Steve Onyzychuk
(96) P. O. Edmonton, Alta.

ПОШУКУЮ у важній справі своїх товаришів: Йосифа Аксаміта, Івана Кузьму і Федя Наколюка. Хто би про них знав або їх самих прошу зголоситися на понизшу адресу:

Sam Landyga
Box 52 St. Anthony Falls
Minneapolis, Minn. (96)

ПОШУКУЮ свого брата Софрона Лупула з села Ошихліб, повіт Кіцмань, Буковина. Має перебувати десь в Канаді. До 1920 р. перебував в Алберті, а тепер має бути в Манітобі. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

John Lupul
2376 Grayling Ave.,
Hamtramck, Mich.

ВИСИЛАЄМО кождому, хто забажає, новий катальоґ книжок. Пишіть сей час на адресу: Miznarodnyj Bazar (Ukrainian Book Store), 703 Fairmount Ave., Philadelphia, Pa. (100)

ПОШУКУЮ в важній справі Петра Аннаки з Дорошівців, повіт Заставна, Буковина. Перебував коло або у Венкувер. Хто знав би про него або його самого прошу написати на слідуючу адресу:

Nykola Lytwynchuk
Lusear, Alta. (95)

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

сатирично-гумористична часопись

Передплата — $2.00 на рік, 10 цнт. поодиноке число.

Адреса:

"MOLOT"
414 East 9th Street,
NEW YORK, N. Y.